

Министар полиције је нас такође обавестио да се Први Министар последње владе „налази на сигурној локацији“. Није међутим јасно да ли је премијер дао изјаву са те сигурне локације, јер ако је тако, онда та локација више није сигурна. Све ове недоумице, сигуран сам, биће разрешене веома брзо, а наше дереформисано правосуђе ће му убрзо дати поуздан епилог.

Изненада и драматично (као што је и уобичајено код тих закулисних ствари), представници српске „седме слабости“ обавештени су, а онда су хитно обавестили нас, да је у јајиначкој шуми пронађен неиндентификовани сандук са тзв. „зољом“ и муницијом. Јасно је кога је зоља требало да убоде, јер се „зна из историје како Срби поступају са реформаторима“. (Као што се зна и како „реформатори“, и страни и домаћи, поступају са Србијом, поготово од 1999. године, а реформе су – такође се зна – дуге и болне, мада ће нам свима за две, па још две, па још две, итд. године сигурно бити боље.) Елем, сандук је по пријави савесног грађанина, кога је у шуму вероватно притерао неки мали или велики посао, открио МУП.

Оно што одмах пада у очи је да су атентатори били веома дрски и сигурни у свом злочиначком науму, јер сандук нису закопали, или маскирали, него га оставили видљивог и такорећи на „изволте“. О њиховој дрскости говори и податак да уз муницију није нађено одговарајуће оружје, што значи да су намеравали да га донесу са собом, транспортујући га безбрижно кроз град, као што су то већ учинили са поменутим сандуком, јер сандук није могао да падне са Марса, иако је знано да доста људи то може, што често доказују резултати избора. Следеће питање је како су мислили да после атентата побегну? Чамцем? Авионом? Хеликоптером? Колима? Дроном? Ракетом? Зар њихово присуство у близини не би било сумњиво? С обзиром на то закључујем да су у близини пронађеног сандука сигурно ископали вешто маскиране земунице, у које би се сакрили, па кад потера прође, за неколико месеци или година би безбедно изашли из њих.

Један од министара је одмах најавио да ће „први министар“ последње владе сигурно минимализовати овај покушај атентата - и гле чуда, би тако! Први Министар последње владе је дао (необично за њега) веома штуру изјаву. Што може да значи или да је Први Министар по природи стидљив и скроман, или да и сам зна да је ово са тзв. атентатом све само једна велика фолиранција и измотавање. Министар полиције је нас такође обавестио да се Први Министар последње владе „налази на сигурној локацији“. Није међутим јасно да ли је премијер дао изјаву са те сигурне локације, јер ако је тако, онда та локација више није сигурна. Све ове недоумице, сигуран сам, биће разрешене веома брзо, а наше дереформисано правосуђе ће му убрзо дати поуздан епилог.

Само неколико дана раније, изненада (као што је уобичајено) и драматично (као што је уобичајено), представници седме слабости су обавештени да је откривен и изолован високи чиновник полиције који је, замислите чуда, шпијунирао за странце. У свакој другој држави такав би био ухапшен, па би тек онда евентуално била сазвана конференција за штампу. Али не и у Србији, држави на путу европске интеграције и територијалне дезинтеграције. Битно је да дереформисано тужилаштво прегледа доказе, па ће кад-тад евентуално донети одлуку, а ти, шпијунчино једна, чик пробај да у међувремену наставиш твоју шпијунску делатност за западне силе, сад кад знамо да то радиш (а ти знаш да ми знамо, и ми знамо да ти знаш да ми знамо – итд), или чик пробај да тражиш заштити од њих, или чик се сакриј у саму амбасаду, па да видиш шта ће да те снађе! Уосталом зашто си уопште шпијунирао кад у читавој влади, министарству одбране и полицији седе представници тих западних служби?

